

REMCO ROES

STUDIES

2000-2007

Bachelor & Master in architectuur, Eindhoven University of Technology

2010-2011

Postgraduaat in Art + Media + Design, Hogeschool Sint Lukas Brussels

2011-2016

PhD "Traversing the interior landscape: five dialogues in existential space", Hasselt University

TENTOONSTELLINGEN

Nothing will come of nothing, speak again, 2012, Borgloon, B (duo)

*Archive of the uncategorised (i-vi), 2012
Waiting Rooms, 2015, CIAP, Hasselt, B (solo)*

Als auteur aan je eigen werk een betekenis geven is vaak de zwaarste opgave. Daarom be-geven de werken van Roes zich op de fijne lijn tussen spreken en zwijgen. Hij maakt graag de analo-gie in zijn werk met de schrijfstukken van Robert Musil, het opzoek gaan naar de eenvoud.

Je zou een groot deel van zijn oeuvre kunnen beschrijven als een gestructureerde chaos in de ruimte. De verscheidene onderdelen zijn als het ware banale objecten die samen op een of andere bizarre wijze een geordend geheel vormen. Deze manier van werken beschrijft Roes zelf als het taxonomisch ordenen van

spullen op een tafel. Die spullen kunnen louter betekenisloos zijn voor de meeste mensen op het eerste zicht, maar achter elk onderdeel zit een verhaal ver-scholen volgens Roes. Hij geb-ruikt de oude modeltrein baan van zijn grootvader als voorbeeld om zijn chaotisch gestructu-reerde werkwijze te beschrijven.

Na het overlijden van zijn groot-vader, werd de modeltrein baan die op zolder stond waar Roes in zijn jeugd veel tijd had doorge-bracht, afgebroken. Het was een herontdekking van zijn jeu-gd, een onderdeel dat moeili-jk hij kon los te laten. Maar bij het nader bestuderen bleek de

mooie herinnering eigenlijk een bricolage te zijn. Als het waren een verzameling van losse elementen die op verschillende wijze aan elkaar kon blijven hangen.

Bij het afbreken van de tafel viel zijn beslissing om één enkele laadruimte van zijn auto vol te laden met onderdelen van de baan. Onderdelen die op het eerste zicht geen verband zouden hebben met elkaar. Maar voor Roes een diepere betekenis hadden. Hierna is hij gestart met zijn tentoonstellingen Archive of the uncategorised (i -vi), waarbij hij de onderdelen gebruikte om op verschillende plaatsen in België telkens andere opstellingen te maken. De opstellingen worden ontworpen in functie van de ruimte.

Het uiteindelijke werk is wat de toeschouwer kan bekijken. Maar het proces van opbouwen, structureren, afbreken en plaatsen is waar het gedachtegoed van het werk verborgen zit volgens Roes. Voor hem is het dus geen echte beeldhouwkunst, eerder een verzameling, een creatie van de tijd. Op het einde van elke voorstelling, verhuisd de expositie en worden ook alle onderdelen terug af gebroken. De fotoreportage is als het ware het enige materiële artefact dat overblijft.

Deze werkwijze is als het ware de leidraad in Roes zijn werk. Een ander voorbeeld is de herbestemming van een kerk in de omgeving van Borgloon. Hierbij ging hij op dezelfde manier te werk, maar gebruikte hij de spullen die in het rommelkot stonden van de kerk als onderdeel van het werk. Het werk gaat hand in hand met schilderijen die gemaakt zijn door een collega kunstenaar. De visie kan terug gevolgd worden naar de betekenis van het godshuis, de crisis van het geloof en de heropleving hiervan door middel van herbestemming.

Reflectie Lezing

Het opnieuw gebruiken van al dan niet banale onderdelen vonden we als groep een heel interessant gegeven. Het persoonlijke, verscholen in de materialen gebruikt in de werken is een gegeven dat veel extra waarde aan het ontwerp kan bieden.

De gedachte dat na het tentoonstellen een kunstwerk vernield wordt en enkel het overgebleven fotomateriaal tastbaar is zouden we graag willen mee nemen in ons eigen project. Het vormt een soort van performance art.

Archive-of-the-uncategorised-iii